

[Hauch.]

enig om disse Ord, vil jeg gerne sige til den højtærede Udenrigsminister og til den høje Regering, at Ordene alene gør det ikke i denne Sag. Det er ikke nok, at den højtærede Statsminister tager til Genève og holder en Tale, hvoraf Folk, som ikke kender vore Forhold nærmere, maa faa det Indtryk, at vi har et brugeligt Forsvarsberedskab til Løsning af de Opgaver, som Talen er om. Saa maa man indfri Ordene, naar man kommer hjem. Vi fra vor Side har den Opfattelse, at man ikke indfriede de Løfter, som Statsministeren har fremsat i Genève, med det Forslag, der foreligger her, og derfor siger jeg til den høje Regering, at dersom der er alvorlig Villie til at samle et betydeligt Flertal i det danske Folk om en Forsvarsordning, maa man finde en Forsvarsordning, der passer til de Ord, som den højtærede Statsminister fremsatte i Genève. Det foreliggende Forslag passer i hvert Fald ikke til disse Ord.

C. F. Sørensen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) førte min afdøde svenske Partifælle Minister Branting frem som et Vidnesbyrd for den Opfattelse, at de smaa Stater havde en Pligt til at ruste, idet han citerede, hvad Hr. Branting en Gang har sagt paa en international Kongres, endog fra denne Talerstol: at den, der vil leve, maa ogsaa vise Villien til at leve. Vi fik denne Sag fremstillet nu, fordi det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds er nu som Ordfører i Militærspørgsmaalet; vi andre, der i en Række Aar har drøftet dette Spørgsmaal, har for længst uddebatteret Spørgsmaalet Branting. Jeg siger ikke dette, fordi det kommer mig ubekvemt, og fordi jeg er ked af, at Branting bliver nævnt; jeg forstaa blot ikke, at man kan blive ved at faa sig selv til at sige noget, der Gang paa Gang er offentligt belyst. Branting har svaret offentligt i Tale og i Skrift, at han selvfølgelig med sine Udtalelser ikke tænkte paa Danmark, at Danmark maatte ordne sit militære Beredskab som sin øvrige Statsstyrelse ganske, som det skønnede det rigtigt. Hans Ord var alene Udtryk for det Syn, han havde paa sit Lands Forhold, og naar vi nævner de tre Navne: Sverige, Finland og Rusland, forstaa vi hele den Tankerække, som var Grundlaget for Brantings Udtalelser.

Jeg vil ogsaa have Lov til at sige, at det Stykke, som den højtærede Udenrigsminister citerede af Statsminister Staunings Tale i Genève, er ganske paa Linie med afdøde Brantings Udtalelser. Hr. Statsminister Stauning sagde i Genève: Danmark

føler sig ikke truet af nogen af sine Naboer. Faren for os er en almindelig Krig, hvor Stormagter deltager, o. s. v. — jeg skal ikke trætte med lange Citater. Alle ærede Medlemmer har jo faaet det officielle Referat af Hr. Staunings Tale, som jeg staaer med her, og kan selvfølgelig læse det, som de nu har Villie og Evne til at forstaa denne Tale. De fleste forstaaer jo heldigvis Dansk — det staaer jo ogsaa paa Fransk, men kan man ikke Fransk, kan man tage den danske Tekst —, og de fleste forstaaer, at Statsminister Stauning klart og tydeligt har udtalt, at det, Danmark vil, er et Værn, som kan opfylde vore Folkeforbundsforpligtelser, intet som helst andet.

Ellinger: Det var ikke mange og ikke meget indgaaende Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde til den Tale, jeg holdt før, og jeg kunde derfor for saa vidt nøjes med at henvise til mine tidligere Udtalelser. Med Hensyn til de Indberetninger, der ligger i Udenrigsministeriet, vilde jeg dog gerne sige, at det er ganske mærkeligt — jeg indrømmer i øvrigt, at der maa tages almindelige internationale Hensyn til, hvorledes saadanne Indberetninger fremkommer —, at den højtærede Udenrigsminister her paa Rigsdagen har 15 eller 16 Medlemmer siddende i et Udvalg, og de maa trods det Hensyn, der skal tages til de internationale Forhold, meget gerne blive bekendt med, hvad der staaer i Indberetningerne, men 15 andre Medlemmer — i dette Tilfælde altsaa de 15 Medlemmer, som bliver sat ind i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat i Dag — maa endelig ikke gøre sig bekendt dermed. Hvorfor eksisterer der internationale Hensyn overfor bestemte 16 Medlemmer? Den Diskretionspligt, som det udenrigspolitiske Udvalgs Medlemmer har — ifølge Lov, det er fuldstændig rigtigt —, kan ogsaa paalægges de andre, og den vil blive respekteret, selv om det ikke netop sker igennem en Lov. Det var jo heller ikke Folketingsmand Munchs Mening, da han i sin Tid udtalte sig om den Ting; og det er mærkeligt, at Ministeren ikke kan stille sig paa det samme Standpunkt, som han indtog, da han var Folketingsmand.

Paa dette Tidspunkt skal jeg ikke komme ind paa at deltage i en Debat om, hvilke Forpligtelser af militær Art Folkeforbunds-pagten maaske paalægges Staterne, men een Ting er da givet: at det er paalagt ogsaa vort Land at deltage i Sanktioner af økonomisk Art. Kan den højtærede Udenrigsminister ikke tænke sig, at naar disse Pligter er paataget, saa kan de under Forhold, hvor der er